

15. december

Kære Christine og Frederik,

Da vi først var kommet indenfor i borgen, blev vi meget overraskede.

Vi var ikke de eneste der var kommet til slottet for at få pandekager.

Alt hvad der kunne krybe og gå i hele landet var åbenbart mødt op, og stod i en enorm kæmpe lang, lang kø.

Der var mænd og kvinder, piger og drenge, fattige og rige, kloge og dumme, pæne og grimme, tykke og tynde, høje og lave, unge og gamle, rene og snavsede, stærke og svage, hvide, gule, røde, og sorte, for ikke at tale om kæmper og dværge, lilleputter, nisser, alfer, feer, gnomer, småfolk, hekse og troldmænd, konger, dronninger, prinser og prinsesser, grever og baroner, ja og alle professioner fra borgmestre og helt ned til avis- og bydreng.

Alle stod med en tom tallerken i den ene hånd og kniv og gaffel i den anden, og ventede og ventede. Og vi stod aller aller bagest.

Jeg begyndt allerede at blive træt i benene, og få ondt i tærne, ved tanken om den lange ventetid, og skævede til Kook, der åbenbart ikke lod til at ha' noget imod den lange kø.

"Skal vi ikke springe pandekagerne over?", spurgte jeg, "vi står sidst i køen, og det her kommer til at tage lang tid".

Kook så op og rystede på hovedet.

"Du ta' r fejl. Vi er jo de første, vent og se", sagde han, og i det samme blev de store porte slået i.

"Så kan vi godt gå ind", sagde Kook, "vil du sidde ude på terrassen eller inde i riddersalen?".

"Terrassen!", sagde jeg, for med alle de mennesker ville der blive temmelig lummert i riddersalen.

Så vi gik op i det store runde tårn, hvor man havde udsigt over det hele, og hvor der stod et dejligt bord med pandekager, fyldt med syltetøj, nødder og frugter, og der var også et stort fad med kager og is, og alt muligt slik og chokolader, og der var sandelig også børnevin, årgang meget fin!

"Nam nam, jum, jum", sagde vi begge i kor, og gik ombord i herlighederne. Pandekagerne smagte himmelsk.

"Det var flot at vi kom først, selv om vi var sidst", sagde jeg, da vi havde smovset et stykke tid.

Det syntes Kook var morsomt.

"Her kommer alle først", lo han, "og hvis du har lagt mærke til det, bliver man ikke mæt eller får kvalme, lige meget hvor meget man spiser, og bordet bliver ved med at være fyldt".

Og ved I hvad, det var rigtig nok. Her kunne man spise alt det man *ville*, og ikke bare alt det man *kunne*. Og man fik ikke ondt i maven, heller ikke hvis man spiste 100 pandekager, og 100 chokolader, osv. osv.

Og lige så snart jeg tog en pandekage fra fadet, kom der automatisk en mere

Da jeg havde spist ca. 30 pandekager, hørte vi pludselig noget der susede og brusede i luften over os, og vi kikkede begge op i luften.

Det var en frygtelig rød drage, og den kom flyvende lige hen imod os. Hvad nu?

Decemberhilsen fra Kook og Peder ☺

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning før sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen